

Uchwała Nr 37/2015
Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 8 lipca 2015 r.

dotycząca projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym

Po rozpatrzeniu na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 czerwca 2015 r. (pismo DN.WI.175.1.2015.3.AP) projektu rozporządzenia w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, Rada Główna, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), uchwała co następuje.

Projekt rozporządzenia w zasadniczej części ujmuje zapisy opiniowanego przez Radę dokumentu pn. *Projekt zmian w ocenie parametrycznej i kategoryzacji jednostek naukowych w 2017 roku*, przygotowanego przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych (sygn. KEJN-154.1).

Rada ponownie pozytywnie oceniając stabilizowanie ogólnej formuły oceny jednostek naukowych, pozwalającej na przyjmowanie przez nie długoletnich strategii rozwoju oraz usiłowanie udoskonalenia szczegółowych elementów oceny umożliwiającego wyeliminowanie lub ograniczenia niedoskonałości dostrzeżonych w wyniku ostatniej kategoryzacji, z zadowoleniem stwierdza uwzględnienie w projekcie rozporządzenia licznych uwag, przekazanych w komentarzu do wymienionego wyżej dokumentu. Niemniej wiele z tych uwag pozostaje wciąż aktualnych; wśród nich te, które dotyczą najważniejszych aspektów systemu oceny parametrycznej, będącej podstawą kategoryzacji jednostek naukowych. Należą do nich:

- wszystkie przekazane uwagi dotyczące zasad tworzenia grup wspólnej oceny (GWO). Pozytywem jest ujęta w projekcie rozporządzenia możliwość zgłaszania zastrzeżeń odnośnie do przyporządkowania jednostki do danej GWO przed rozpoczęciem procesu oceny,
- uwagi dotyczące sposobu wyłaniania tzw. jednostek referencyjnych, szczególnie w odniesieniu do uznaniowości przy wyborze przez Zespoły KEJN niektórych parametrów (np. „wskaznika bibliometrycznego lub ich kombinacji”, ustalaniu wartości ocen każdego z kryteriów kompleksowej oceny jednostek referencyjnych biorąc pod uwagę osiągnięcia „wybranej zagranicznej organizacji prowadzącej badania” - §17 ust. 1 oraz ust. 2),
- niejednoznaczność niektórych sformułowań, zwłaszcza dotyczących spraw newralgicznych, bardzo brzemiennej w skutki (również finansowe, związane z wyliczaniem wielkości bazowej dotacji statutowej), np. zapisanie w § 15 ust. 2 że „liczba pracowników wskazanych w ankiecie ... powinna być zgodna z liczbą pracowników podaną we wnioskach ... o przyznanie środków finansowych na działalność statutową” (Rada rekomenduje zapis: *musi być zgodna*),
- wskazanie (s. 35 zał. nr 3) możliwości uznania monografii naukowej za dzieło wybitne również na podstawie rekomendacji „właściwego Komitetu Naukowego PAN”. Brak możliwości uzgodnienia wspólnej interpretacji sposobu kwalifikacji takich monografii przez ok. 100 istniejących komitetów naukowych PAN (o różnej aktywności, bywa, że

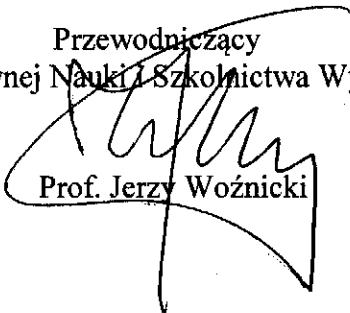
bardzo skromnej) może spowodować dewaluację pojęcia *dzieło wybitne* i skutkować nieuzasadnioną mnogością zgłoszeń, trudną czy wręcz niemożliwą do weryfikacji przez zespoły oceniające KEJN,

- niefortunność zapisu dot. ustalenia progu nierozróżnialności jak i progu pełnego przewyższenia. W poprzedniej parametryzacji przyjęte były stałe wartości - odpowiednio 10% oraz 30%; obecnie „nie więcej, niż 10%, „nie mniej niż 30%; jeżeli nie jest to niefortunność redakcyjna (nazwa „próg” określa stałą wartość, a nie jej zakres), to zapis ten oznacza możliwość „ręcznego” ustalenia tych progów,
- w ocenie potencjału naukowego uwzględniono nakłady poniesione na aparaturę badawczą w okresie objętym oceną, ale nie ujęto istotnego wskaźnika określającego ten potencjał - wartości posiadanej aparatury przypadającej na jednego pracownika.

Rada ponownie, na podstawie doświadczeń poprzedniej parametryzacji, stwierdza, iż celowe jest określenie trybu ujawnienia ankiet wszystkich ocenianych jednostek naukowych oraz wyników ich oceny (w stopniu prawnie dopuszczalnym). Może to przyczynić się do wprowadzania mechanizmów doskonalących i aktualizujących system parametryzacji, w tym do jednoznacznej interpretacji nie tylko uznaniowej oceny danych dot. kryterium 4, ale także pozostałych, „parametrycznych” kryteriów, wśród których jest spora liczba spraw a priori nie określonych i nie znanych przez oceniane jednostki, a ustalanych przez Zespoły Ewaluacji w trakcie procesu oceny.

Uchwałą otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Jerzy Woźnicki